

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5124/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Бојчевић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијална банка“ АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 175/21 од 22.06.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 175/21 од 22.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 175/21 од 22.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П.бр. 27/21 од 28.04.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је апсолутно ништава одредба члана 6. став 1. Уговора о динарском готовинском кредиту од 23.09.2014. године, којом се корисник обавезао да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење банци плати једнократну накнаду у висини од 2% од износа реализованог кредита. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име неоснованог обogaћења исплати 5.000,00 динара, са каматом од 24.09.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове спора од 23.300,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 175/21 од 22.06.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године,

допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да тужилац није био упознат са врстом и висином трошкова кредита у предуговорној фази. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења поднета је 05.02.2021. године. Вредност предмета спора је 5.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**